

Објављено: 8. април 2014, 21:24

[Култура](#) |

Књига Српка Лештарића Занимљиви српски презимењак: Необична српска презимена на једном месту

БЕОГРАД – Књига Српка Лештарића Занимљиви српски презимењак представљена је данас у књижари Галерија Службеног гласника.

Како је истакао аутор књиге, он је настојао да направи „углазбљивање“ презимена, редајући их на начин да праве својеврсну поезију. Лештарић је подсетио да је кнез Александар Карађорђевић 1851. године наредио успостављање трајних, наследних презимена по најстаријим или најзначајнијим прецима.

„Срећући током живота људе из разних наших крајева, сретао сам се стално са новим и новим, понекад врло живописним презименима. Занимљива презимена могла су се врло често чути и на радију или запазити у новинама и одјавним шпицама домаћих филмова или ТВ емисија. Међу сваких 20 или 30 свакодневних, сто пута виђених и одувек знаних презимена указало би се понеко мање или више необично, веома лепо или као кројено са намером да изненади или испадне забавно. Више пута сам чуо да половина свих Срба носи 50-так најчешћих презимена, али нико није знао да каже колико може бити оних других мање познатих и изведених не од личних имена, него од надимака и од назива за ствари и појаве. Једино се узимало као несумњиво да најнеобичнија презимена долазе са рубова српских етничких простора“ – рекао је Лештарић.

Рњак, Ђулибрк, Беркењечевих, Борља, Злопорубових и Сувочесмаковић Међутим, како је додао, процес настајања презимена међу Србима трајао је најмање десетак столећа. У књигу Лештарић без „јаког разлога“ није уврстио презимена која се срећу и код српског и код хрватског живља у БиХ и Хрватској.

„Звук многих презимена или бар већине њихових модела ушао је у народни слух, у оно што називамо колективним језичким осећајем и ту се одомаћио. Зато, када кажем да сам трагао за необичним презименима, мислим на њихову релативну необичност“ – рекао је Лештарић и наставио:

„Ипак, колико год атрибут необичности био флуидан, тешко одредљив и различит у гледањима разних људи верујем да би се већина нас сложила да презимена као Ерић, Перичић или Церић, рецимо, спадају у обична презимена, а да нека друга, иако врло позната, па и славна, као Нушић, Пашић, Попа, Тесла или Пупин спадају међу ређа и мање обична, док на пример Рњак, Ђулибрк, Беркењечевић, Борља, Злопорубовић и Сувочесмаковић савим јасно спадају у необична.“

Презимена код Срба односно њихови носиоци често се нађу у изненађујућим ситуацијама.

Тако се председник *Младих горана* током 60-тих или 70-тих година презивао Палигорић, један наш врсни гастроном презива се Гладић, један лекар је Болесников, један стоматолог Радобоља (што је име једне притоке реке Неретве). Један музичар презива се Глуваков, председник Владе СФРЈ био је Биједић, гувернер Централне банке Сиротковић...

Д.Б.